

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum Christus habuerit Scientiam beatificam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Operatur figuram illius malitiæ, quæ erit in Antichristo.

Obiectio.

Dices; Diabolus est caput Antichristi, & omnium malorum: ergo Antichristus non est caput illorum; imò nec absolute caput.

Solutio.

Respondeo, Negando Consequentiam: Sicut enim Christus est caput Ecclesiæ, & tamen Deus est caput Christi, & totius Ecclesiæ; vt patet ex Apostolo: ita Antichristus est caput omnium impiorum hominum, & tamen Diabolus est caput Antichristi, & omnium impiorum. Nam caput

politicum, potest habere aliud caput cui subest; eademque multitudo potest subesse pluribus capitibus subordinatis.

Aduerte, quosdam putare Antichristum esse caput omnium dæmonum, excepto Lucifero. Sed non videtur hoc commodè dici: Nam dæmones, maioris sunt ingenij & potentia, & regent ipsum Antichristum, non ab eo regentur. Vnde etiam si fortasse malitia Antichristi eos dæmones excederet, non tamen commodè illorum caput diceretur.

19
Non est Ca.
pnt dæmo.
nem Luc.
fero in se.
riorum.

Q V Æ S T I O N O N A.

De Scientia Christi in communi.

In Quatuor Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum Christus habuerit aliquam Scientiam Creatam?

Respondetur, In Christo, non solum scientiam diuinam, sed etiam creatam fuisse. Est fide tenenda.

Affirma-
sur.

Ex Scrip-
tura.

Probatur Primò, Isaia 11, v. 2. *Requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus sapientia & intellectus, spiritus consilij & scientia &c.* Quod de creatis donis Spiritus sancti intelligitur ab omnibus Patribus.

Ex Concil.

Probatur Secundò, Ex Synodo VI. act. 8. *Duas in Christo naturas predicamus, & vnanquamque proprietates naturales habere constemur; diuinam, omnia qua diuina; Humanam, omnia qua humana sunt absque peccato.* Idem definitur in Concil. Lateranensi sub Martino I. consult. 5. can. 9. Idem docent Patres omnes, & Scholastici Doctores in 3. dist. 14.

Ratione.

Probatur Tertiò Ratione. Primò, Quia Christus assumpsit animam rationalem & intellectum creatum; vt supra ostensum est: ergo etiam habuit scientiam creatam, quæ est propria perfectio illius intellectus. Secundò, fide certum est, in Christo esse voluntatem creatam & humanam: hoc enim definitur contra Monothelitas in VI. Synodo act. 6. 7. & 8. & in Concil. Lateran. sub Mart. I. can. 10. 11. 12. & 13. & docent omnes Patres: ergo fuit etiam creata cognitio; cum eadem sit ratio vtriusque. Nam regula voluntatis, est cognitio: Si ergo velle, creatum est; etiam cognoscere, creatum est. Tertiò, Quia alioqui frustra intellectum creatum assumpsisset; quia nulum eius habuisset vsum.

Dices; Scientia diuina increata potuit communicari illi anima; vt per illam cognosceret: sicut subsistentia increata fuit illi communicata, vt per illam subsisteret: ergo nihil opus erat scientia creata, sicut opus non erat subsistentia creata.

Anima
Christi ni-
hil cognos-
cit per sci-
entiam in-
creatam.

Respondeo Primò; Etsi quidam olim ita senserint; est tamen omnino impossibile. Ratio est, Quia cognitio est actus vitalis, de cuius ratione est vt procedat vitaliter à cognoscente, ipsumque vitaliter informet; vt fit in omnibus creaturis rationalibus: vel certè, vt fit ipse cognoscens per

identitatem, sicut in Deo. Nihil enim dicitur viuere, nisi vel vita ab ipso procedat, vel ipsummet sit vita: atqui cognoscere est viuere: ergo cognitio debet procedere à cognoscente, vel debet esse ipsemet cognoscens. Quare cum cognitio increata nec possit ab anima procedere, nec ipsi identificari; omnino impossibile est, vt anima per illam formaliter cognoscat.

Respondeo Secundò, Etiam si possibile esset Christi animam increatâ Sapientia cognoscere; nihilominus non esset neganda scientia creata, quia non se impediunt, sicut subsistentia creata & increata. Possunt enim in eodem esse plures scientia, non tamen plures subsistentia. Vtrum autem hæc scientia fuerit habitualis, an tantummodo actualis, patebit ex sequentibus. Suppono tamen illam fuisse perfectissimam, ac proinde omnino certam & euidentem, adeò vt nullus vquam actus cognitionis obscuræ aut incertæ in Christo fuerit. Sicut enim omnis actus voluntatis fuit ex virtute perficiente potentia voluntatis, ita omnis actus intellectus, fuit ex virtute intellectiua; hoc enim postulabat dignitas vnionis hypostatice.

3
Scientia
Christi
fuit plant
certa &
euidens.

ARTICVLVS II.

Vtrum Christus habuerit Scientiam Beatificam?

Respondetur, Christum habuisse scientiam beatificam, quæ animam beatam reddit, idque ab initio Cõceptionis. Probat D. Thomas ex illo Ioan. 8. v. 55. *Scio eum, & sermonem eius seruo.* Sed hæc probatio non est firma; quia loquitur generaliter de cognitione practica Dei, quæ facit bene viuere: reprehendit enim Iudæos, quod Deum non sic cognoscant: *Qui enim facit peccatum, non nouit Deum.* 1. Ioan. 2.

Probatur ergo firmius: Primò, Ex Scripturis. Ex Script. Ioan. 1. *Vidimus gloriam eius, quasi vnigeniti à Patre, plenum Gratia & Veritatis:* atqui non erat plenus veritate, absque visione beatifica: Nam omnis alia cognitio, est tantum cognitio ex parte; vt patet 1. ad Corinth. 13. Christus autem non cognoscebat ex parte, sed sicut cognitus erat; id est, simili claritate, & erga Deum vicissitudine. Item habe-
bat cogni-

4
Scientia
beatifica in
Christo ab
initio Con-
ceptionis.

Ex Scrip-
turis.

bat cognitionem veritatis, sicut decebat Unigenitum à Patre: atqui docet, vt hic habeat maximè perfectam cognitionem omnis veritatis, & in primis ipsius Patris. Item, *Deum nemo vidit vquam; Unigenitus qui est in sinu Patris, enarrauit nobis.* Vbi docet, per Christum potius omnem veritatem nobis esse patefactam, quàm per Moysen; Quia nemo hominum vidit Deum, præter Unigenitum: ac proinde nemo potuit nos illa diuina mysteria apertè docere, præter ipsum. Docuit autem nos per suam humanitatem: ergo & Deum vidit per suam humanitatem. Ioan. 3. v. 11. *Quod scimus, loquimur; & quod vidimus, testamur.* Et paulò post v. 13. *Nemo ascendit in Cælum, nisi qui descendit de Cælo, Filius hominis qui est in Cælo.* Id est, Nemo hominum aliquando mente cælum ascendit, quæ ibi sunt lustraturus præter me, qui secundum diuinitatem descendi de cælo, semper tamè in Cælo permanens. Ioan. 12. v. 26. *Vbi ego sum, illic & minister meus erit: vbi promittit ministris suis tamquàm præmium, vt sint, vbi ipse tunc erat: atqui præmium ministrorum Christi, est esse apud Deum per visionem beatificam; vt ipse indicat Ioa. 17. v. 24. *Volo, vt vbi ego sum, & illi sint; & videant claritatem meam, quam dedisti mihi ab initio: hoc est, meam diuinitatem.**

Ex Patrib. Eusebius lib. 10. de demonstratione Euangelica cap. vlt. Dicit Christum in vtero Matris habuisse omnem cognitionem, atque adeò vidisse Deum: in quam sententiam exponit illud Psalmi 21. *In te proiecitur sum ex vtero.* Athanas. serm. 4. contra Arianos ultra medium, dicit esse opinionem Pauli Samosatani, exiltimare illum hominem gratiã, vel sapientiã, vt nos, profecisse. Nazianzenus Oratione in S. Basilium 1. *Proficiebat, inquit, sapientiã & gratiã, non quòd incrementum acciperet, ab initio enim sapientiã & gratiã absolutus erat.* Idem docet Cyrillus lib. 1. in Ioan. cap. 17. & lib. 10. Theauri cap. 7. Damascenus lib. 3. De fide cap. 14. & 22. Idem docent Patres Latini. Vide D. Ambrosium lib. 5. De fide ad Gratianum cap. 8. Vide & alios citatos suprà q. 7. art. 12.

6. Probatur Tertiò Ratione: Primò, Quia Christus à principio conceptionis fuit filius Dei naturalis: ergo & hæres paternorum bonorum: ergo etiam possessor: quæ possessio est per visionem beatificam. Cur enim possessio differretur? Non enim hoc erat necessarium nostræ redemptioni, vt infra dicitur. Neque expectabatur mors paternã, vt ait Cyrillus: nec vlla alia causa adferri potest. Secundò, Angeli, paulò post suam creationem, affecti sunt visionem Dei: ergo Christus, qui erat longè excellentior, debuit hanc statim à principio accipere. Confirmatur, quia Christus à principio fuit caput omnium hominum, & Angelorum; ergo non poterat carere visione Dei, quã iam fruebantur Angeli: alioqui subditi fuissent sapientiores suo Capite & Principe. Tertiò, Christus venit vt esset Doctor & institutor nouæ legis, & altissimorum mysteriorum: ergo oportebat, vt hæc prius clarè vidisset, vt tamquam testis oculus possit illa mysteria docere, & confirmare. Quod insinuat Ioan. 1. v. 18. *Deum nemo vidit vquam; Unigenitus filius qui est in sinu Patris, ipse enarrauit.* Ioan. 3. v. 11. *Quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur.* Quarto, Quia aliqui Christus vt homo, ignorasset seipsum; quia

non cognouisset perfectè suam personam, nec modum vnionis naturæ humanæ cum persona diuina; & contrã: quia hic modus perfectè nequit cognosci sine clara notitia vtriusque extremi. Quintò, Adam, qui erat principium generis humani quoad naturam, fuit ab initio perfectus in naturalibus: ergo Christus, qui erat principium gratiæ & gloriæ in genere humano, debuit esse perfectus ab initio in vtroque. Confirmatur; Quia is qui alios erat perducturus ad perfectionem, tamquam primum principium post Deum, omninò debebat esse perfectus: ergo &c. Sextò, Vide re Deum per speculum in enigmate, est cognoscere imperfectè, & ex parte; & est sapere vt parvulus; vt docet Apost. 1. Corinth. 13. sed Christus nunquam sapuit vt parvulus; nec vquam debuit euacuare ea, quæ sunt parvuli. Nam ab initio fuit vir perfectus secundum animam, vt indicatur Ierem. 31. v. 22: *Famina circumdabis virum.* In què locum vide D. Hieronymum ibidem.

Ex his patet, quamvis fortè non sit fidei absolute, Christi Animam ab initio conceptionis habuisse visionem clarã Dei; tamen est fidei proximum; ita vt contrarium sit erroneum censendum, ob Scripturas, Patres, & rationes euidentes in Scriptura fundatas.

Argumenta in contrarium, non sunt difficilia, præter pauca, quæ suis locis dissoluentur; scilicet quomodo potuerit mereri & tristari. De quibus vide plura apud Melchiorum Canum lib. 12. De locis theologicis cap. 14. vbi agit contra hæreticos nostri temporis hanc veritatem negantes.

ARTICVLVS III.

Vtrum Christus habuerit Scientiam Infusam?

8. Respondetur affirmatiuè. Notandum, Duplicem esse scientiam infusam: Alia enim est per se infusa, quæ vires naturæ superat, & non nisi infusione haberi potest, sicut fides est cognitio infusa. Alia est infusa per accidens, quæ est viribus naturæ parari potest, tamen re ipsa à Deo confertur; talis erat scientia rerù naturalium in Adamo, & Salomone.

Respondet nunc; In Christo præter scientiam beatificam, fuisse aliam scientiam supernaturalem, ab initio conceptionis, Animæ infusam.

Probatur Isaia 11. *Flos de radice eius ascendet &c.* Vbi significatur, hoc ipso, quo flos ille ascendet de radice; id est, de Virgine, quieturum super eum spiritum Sapientiæ, & intellectus. Ioan. 1. *Plenum gratiã & veritatis.* Atqui non fuisset omninò plenus veritate, nisi habuisset cognitionem omnium rerum, non solùm in Verbo, sed etiam in proprio genere. Nam erat capax huius cognitionis; & ipsa pertinet ad itatus supernaturalis perfectionem. Luc. 2. *Stupebant omnes in prudentia & resp. isis eius;* cum tantum esset annorum decem. Ioan. 7. *Quomodo scit hic litteras, cum non didicerit;* id est, quomodò intelligit Scripturas. Ille autem locus ad Coloss. 2. *In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ reconditi;* videtur intelligendus de Christo secundum diuinitatem, iuxta Ambros. Chrylost. Theophilactum, & multos alios.

Probatur

Quinta.

Sexta.

7. Est prout inum fidei.

8

Scientia infusa Anplex.

Fuit ea in Christo.

Ex Scriptura.